

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: T. H.

proti

žalovanému: **Městské státní zastupitelství v Praze**
sídlem náměstí 14. října 2188/9, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2025, čj. SIN 1023/2025-8

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce požádal dne 5. 10. 2025 Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 10 o poskytnutí těchto informací:

- 1) „Z jakého důvodu nebylo v rámci trestního řízení vedeného Policií ČR pod sp. zn. KRPA-261362/TČ-2017-001476-TO zohledněno, že jsem již dne 16. 6. 2017 podal u Obvodního soudu pro Prahu 10 návrh, z něhož je zřejmé, že si činím právní nárok na pozůstalost jako dědic, přičemž tento návrh nebyl soudem projednán ani o něm nebylo rozhodnuto.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

- 2) *Zda se Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 10 zabývalo skutečností, že podle policejního protokolu č. j. KRPA-261362-2/TČ-2017-001476-TO ze dne 18. 8. 2017 a následně podle protokolu č. j. KRPA-261362-101/TČ-2017-001476-TO ze dne 24. 5. 2018 byl soudním komisařem uveden nepravdivý údaj, že jsem byl účastníkem řízení o pozůstalosti jako dědic, ačkoli z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 č. j. 27 D 919/2017-38 ze dne 31. 7. 2017 vyplývá, že jsem účastníkem řízení nebyl vůbec, a z usnesení č. j. 27 D 919/2017-71 ze dne 24. 5. 2018 vyplývá, že jsem účastníkem řízení nebyl jako dědic.*
 - 3) *Zda se Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 10 zabývalo skutečností, že soudní komisař v řízení vedeném pod sp. zn. 27 D 919/2017-71 ze dne 24. 5. 2018 zamlčel majetek, který byl soudem zjištěn v původním řízení č. j. 27 D 919/2017-38 ze dne 31. 7. 2017. Nebyl jsem účastníkem tohoto řízení a uvedené usnesení mi nebylo doručeno ani jsem o něm nebyl informován.*
 - 4) *Zda bylo vůči uvedenému soudnímu komisaři přijato jakékoli opatření nebo vyvozen závěr ohledně uvedení těchto nepravdivých informací vůči Policii ČR, a pokud ano, jaké konkrétně.“*
2. Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 10 rozhodnutím ze dne 17. 10. 2025, čj. SIN 16/2025-10, odmítlo celou žádost žalobce podle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., zákona o svobodném přístupu k informacím (dále také „informační zákon“). Podle obvodního státního zastupitelství žalobce všemi svými otázkami usiluje o vytvoření nových informací a sdělení názorů. První otázka směřuje k vysvětlení postupu policejního orgánu, resp. zdůvodnění, proč tento orgán nepostupoval tak, jak žalobce chtěl. Ostatní otázky směřují k hodnocení žalobcových interpretací různých skutečností, jejich potvrzení, respektive k novému hodnocení skutečností zjištěných v trestním řízení. Podmínkou odpovědi na položené otázky je totiž vždy vyhodnocení žalobcova skutkového tvrzení nebo hodnocení a jeho porovnání se spisovým materiálem či jiným ověřením. Cílem žalobce není získat informace o činnosti orgánu veřejné moci a tím uplatnit své právo na informace jako politické právo, ale zpochybnit postup policejního orgánu a státního zástupce v konkrétní věci a dosáhnout dalšího přezkumu. K tomu však není určen postup podle informačního zákona.
 3. Žalobce podal proti rozhodnutí obvodního státního zastupitelství odvolání k Městskému státnímu zastupitelství v Praze. V něm tvrdil, že jeho žádost směřovala k faktickým údajům, nikoli k hodnocení. Obvodní státní zastupitelství mělo žalobci alespoň sdělit, zda příslušné informace má, či nemá, a nikoli žádost odmítnout paušálně.
 4. Městské státní zastupitelství v Praze rozhodnutím ze dne 11. 11. 2025, čj. SIN 1023/2025-8, zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí obvodního státního zastupitelství, s jehož závěry se ztotožnilo. Městské státní zastupitelství mimo jiné doplnilo, že žalobce zneužívá institut žádosti o informace a svou obecnou procesní aktivitou a mnohostí různých podání se snaží vynutit si na státním zastupitelství komunikaci nad událostmi, v nichž spatřuje spáchání trestného činu. K tomu odkázalo na rozhodnutí Městského státního zastupitelství ze dne 20. 10. 2025, čj. SIN 81/2025-9, a Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 4. 11. 2025, čj. SIN 215/2025-9, kterým bylo předchozí uvedené rozhodnutí potvrzeno. Přesto obvodní státní zastupitelství vyřídilo žalobcovu žádost věcně. Žalobce zpětně popírá vlastní formulaci žádosti o informace a předestírá, že formulaci myslel jinak. S tím však nemůže uspět.

2. Shrnutí žaloby a vyjádření k ní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

5. Žalobce podal proti rozhodnutí Městského státního zastupitelství (dále jen „žalovaný“) ze dne 11. 11. 2025 žalobu ještě téhož dne. V ní uvedl, že dne 8. 11. 2025 podal u Vrchního státního zastupitelství v Praze trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestných činů padělání veřejné listiny, zneužití pravomoci úřední osoby a maření úkolu úřední osoby z nedbalosti v souvislosti s řízením o pozůstalosti po L. H., to dále doplnil dne 10. 11. 2025. Věc ke dni podání žaloby nebyla pravomocně ukončena. Žalobce poukázal na to, že informace z jeho žádosti nesměřují na obsah této trestní věci, ale na evidenci úkonů a reakcí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 10 v souvislosti s těmito podáními. Informace podle něj mají povahu metadat (zda ano, kdy, v jakém spise, jaký typ úkonu). Rozhodnutí obou stupňů nesprávně označila celou žádost za dotaz na právní názor. Toto hodnocení je podle žalobce nepřezkoumatelné a v rozporu s ustálenou judikaturou NSS (např. ve věci 10 As 240/2016 a 44 A 44/2021). Body 2-4 žádosti směřují na existenci úkonů či opatření a nikoli na názor, povinný subjekt měl tyto části vyřídit poskytnutím informace ano/ne. Ani kdyby bod 1 žádosti skutečně spadl pod § 2 odst. 4 informačního zákona, nebylo možné odmítnout žádost v celku. Povinný subjekt neposoudil oddělitelnost bodů a neposkytl část informací. Rozhodnutí neodůvodňuje, v čem by poskytnutí základních metadat zasáhlo do chráněných zájmů, žalovaný neprovedl žádnou vážící úvahu mezi veřejným zájmem a omezením informací. Závěr o „dovysvětlování“ postupu je pouze formální floskule a není podložena analýzou konkrétních dopadů.
6. Žalobce navrhl, aby soud zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 10 a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V něm by měl být žalovaný vázán právním názorem soudu, podle něhož žádost žalobce v částech bodů 2 až 4 nepředstavuje požadavek na právní názor, ale na existenci a evidenci úkonů, a informace mají být žalobci poskytnuty alespoň v rozsahu těchto metadat (§ 6 odst. 2 informačního zákona).
7. Žalovaný upozornil, že u sebe eviduje na základě procesních aktivit žalobce pod samostatnými spisovými značkami celkem 71 založených věcí, z nichž 28 spadá do agendy svobodného přístupu k informacím. Z úřední činnosti je žalovanému známo, že žalobce obdobnými podáními řeší pociťovanou nespokojenost s výsledkem dědického řízení po matce a dále nespokojenost se závěry formulovanými v navazujících řízeních, která žalobce vyvolal svou nepřetržitou procesní aktivitou od roku 2019. Žalobce se obrací i na jiné subjekty: na policejní orgány, státní zastupitelství či soudy. Žalobce nereflkuje vysvětlení, kterých se mu dostává, a využívá bez opodstatnění další procesní prostředky, v nichž využívá šablonovitou argumentaci založenou na popírání smyslu jím uplatněné formulace žádosti o informace a na polemice s vyslovenými závěry povinných subjektů a nadřízených orgánů. Žalovaný odkázal na přehled procesních aktivit žalobce v rozhodnutí ze dne 26. 11. 2025, čj. SIN 1026/2025-16. Podle žalovaného žalobce vykonává své právo na informace způsobem, který odpovídá definici zneužití práva. Žalobce nepodává žádosti o informace v zájmu výkonu veřejné kontroly, ale z osobních a zjištěných důvodů a informace požaduje o trestních věcech, které se jej bezprostředně týkají. Žalobce prostřednictvím institutů informačního zákona obchází speciální úpravu trestního řízení a snaží se přisvojit si více práv, než která mu v trestním řízení náleží. Tím nepřiměřeně zatěžuje chod povinných subjektů a odčerpává jim personální a finanční kapacity. Povinný subjekt při odmítnutí žádosti nepochybil, žalobní argumentace je šablonovitá, bezobsažná a nedůvodná.
8. Žalovaný má za to, že žaloba je nepřipustná podle § 68 písm. f) s. ř. s. Žalovaný také upozornil soud na možnost pořádkové pokuty jako sankčního opatření podle § 44 odst. 1 s.

ř. s. Žalovaný uplatnil právo na náklad nákladů řízení za jeden úkon nezastoupeného účastníka, a to za vyjádření k žalobě.

3. Posouzení věci

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Dále přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí. Soud rozhodl ve věci s bez jednání, oba účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s., žalobce výslovně vyjádřením ze dne 20. 11. 2025, žalovaný implicitně).
10. Soud vyšel z obsahu správního spisu, a to ze žádosti žalobce ze dne 5. 10. 2025, rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 10 ze dne 17. 10. 2025, čj. SIN 16/2025-10 a napadeného rozhodnutí žalovaného, které soud v podstatných aspektech shrnul v bodě 1 odůvodnění. Žalobce navrhl provést také své trestní oznámení ze dne 8. 11. 2025 a jeho doplnění ze dnů 10. 11. 2025. Soud shledal, že tato oznámení nemají vztah k projednávané věci týkající se žádosti o informace ze dne 5. 10. 2025, žalobce oznámení podal k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze až po žádosti o informace a pár dnů před napadeným rozhodnutím žalovaného.
11. Soud dospěl závěru, že žaloba *je nedůvodná*.
12. Žalobce se domáhal poskytnutí informací uvedených v bodě 1 odůvodnění tohoto rozsudku. Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 10 (dále také „povinný subjekt“) žádost žalobce v celém rozsahu odmítlo podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., zákona o svobodném přístupu k informacím (informační zákon), podle něhož *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží*.
13. Povinný subjekt u toho vycházel z § 2 odst. 4 informačního zákona, podle něhož *povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*. Žalovaný rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.
14. Žalobce s hodnocením povinného subjektu a žalovaného nesouhlasí. Rozhodnutí jsou podle něj nepřezkoumatelná a minimálně body 2 až 4 žádosti směřují na existenci úkonů či opatření, a nikoli na názor. Povinný subjekt měl tyto části vyřídit poskytnutím informace ano/ne. Ani kdyby bod 1 žádosti skutečně spadl pod § 2 odst. 4 informačního zákona, neměl povinný subjekt odmítnout žádost jako celek, ale měl se zabývat oddělitelností bodů a poskytnout část informací.
15. Soud žalobci nepřisvědčil.
16. Předně není rozhodnutí povinného subjektu ani žalovaného nepřezkoumatelné. Povinný subjekt vysvětlil, na základě jakých skutečností a úvah dospěl ke svým závěrům. Vysvětlil, proč všechny čtyři otázky žalobce v žádosti o informace považuje za dotazy na názor, resp. žádosti o nové vyhodnocení věci. Uvedl, které formulace ze žádosti o tom svědčí a jednoznačně také uvedl, že všechny otázky žalobce míří na názor, a povinný subjekt je proto nemá povinnost poskytnout podle § 2 odst. 4 informačního zákona. Z rozhodnutí povinného subjektu a žalovaného je zřejmé, že neshledali prostor poskytnout žalobci informace ani částečně a co je k tomu vedlo.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

17. Žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, čj. 10 As 240/2016-38, z oblasti správního trestání podle zákona o odpadech. Ten se této věci ani vzdáleně netýká, neobsahuje ani žádné obecné závěry k přezkoumatelnosti. Spis 44 A 44/2021 soud vůbec nenalezl, tato spisová značka není vedena u zdejšího soudu ani u NSS.
18. Soud souhlasí s hodnocením povinného subjektu, resp. žalovaného i věcně v tom, že žádost žalobce je z povinnosti poskytovat informace vyloučena podle § 2 odst. 4 informačního zákona.
19. Otázkou číslo 1 v žádosti žalobce o informace ze dne 5. 10. 2025 žalobce žádá vysvětlení, proč v konkrétním trestním řízení nebyl zohledněn jeho návrh ze dne 16. 6. 2017 podaný u Obvodního soudu pro Prahu 10. Jde zcela nepochybně o dotaz na názor a povinný subjekt na něj nemusí odpovídat.
20. V otázce 2 žádosti žalobce odkazuje na konkrétní místa trestního spisu, z nichž podle žalobce vyplývá, že soudní komisař uvedl v trestním řízení nepravdivý údaj v souvislosti s dědickým řízením. V otázce 3 žalobce uvádí, že soudní komisař zamlčel v dědickém řízení majetek. Následně se žalobce ptá, zda se těmito skutečnostmi Obvodní zastupitelství pro Prahu 10 zabývalo. Čtvrtou otázkou se žalobce ptá, zda bylo vůči uvedenému soudnímu komisaři přijato jakékoli opatření nebo vyvozen závěr ohledně „*uvedení těchto nepravdivých informací vůči Policii ČR*“. Ani na tyto otázky nemusel povinný subjekt odpovídat. Žalobce povinnému subjektu přdestírá svou verzi skutkových okolností a jejich hodnocení a domáhá se toho, aby povinný subjekt jeho verzi porovnal se spisovým materiálem vedeným v trestní věci. I tyto otázky jsou vyloučené. Žalobce zjevně klade návodné otázky a pokouší se získat věcnou reakci na svou verzi okolností, a to v konfrontaci s dřívějším postupem a hodnocením policejních orgánů. Tím žalobce žádá jednak o názor, jednak o vytvoření nové informace podle § 2 odst. 4 informačního zákona.
21. Soud ve shodě s povinným subjektem a žalovaným neshledává prostor k tomu, aby uložil povinnému subjektu poskytnout žalobci alespoň část požadovaných informací. Není pravda, že žalobce žádal mimo jiné o metadata o existenci a evidenci úkonů ve spise. Žalobce povinnému subjektu podsouval vlastní pohled na události a vynucoval si na něm, aby na tento jeho pohled věcně reagoval. Žalobce se domáhal tohoto, aby povinný subjekt jeho pohledem přezkoumal dřívější postup státního zastupitelství v trestní věci. Povinný subjekt nemohl jakkoli, ani částečně, odpovědět na otázky 2 až 4 a vyhnout se u toho reakci na žalobcovu verzi událostí. Povinný subjekt a žalovaný proto nepochybili, pokud žádost žalobce odmítli jako celek. Nemuseli u toho vážit mezi veřejným zájmem a omezením informací, jak požaduje žalobce v žalobě.
22. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vedl úvahy také o tom, že žalobce svými četnými žádostmi o informace (a další procesní aktivitou v trestním řízení) zneužívá právo. Jelikož nosným důvodem pro odmítnutí žalobcovy žádosti bylo ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona a soud považuje v tomto rozsahu napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí povinného subjektu za správné, blíže se již nezabýval částí napadeného rozhodnutí o zneužití práva. Ostatně proti této části neargumentoval ani sám žalobce v žalobě. Co se týče řízení před soudem, soud neshledal, že projednávaná žaloba sleduje zjevné zneužití práva [§ 68 písm. f) s. ř. s. ve znění účinném do 31. 12. 2025, nyní § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s.], a to vzhledem k obsahu žaloby a s ohledem na poznatky z úřední činnosti o dosavadní procesní aktivitě žalobce před zdejším soudem.

4. Závěr a náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

23. Soud nevyhověl žádné z žalobních námitek žalobce, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému nevznikly žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, body 25 a 26).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. června 2026

Mgr. Věra Jachurová v.r.
soudkyně